

Skarga wniesiona w dniu 5 kwietnia 2019 r. — BL i BM/Rada i in.**(Sprawa T-204/19)**

(2019/C 206/56)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* BL i BM (przedstawiciel: adwokat N. de Montigny)*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Europejska Służba Działań Zewnętrznych i Eulex Kosovo**Żądania**

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- tytułem żądania głównego,
 - co się tyczy praw wynikających z umowy prawa prywatnego,
 - zmianę kwalifikacji prawnej ich stosunku umownego na umowę na czas nieokreślony;
 - stwierdzenie naruszenia przez pozwanych ciężących na nich obowiązków umownych, a w szczególności obowiązku doręczenia ważnego wypowiedzenia w ramach rozwiązania umowy na czas nieokreślony;
 - w konsekwencji, nakazanie pozwanym zapłaty na rzecz skarżących odszkodowania z tytułu wypowiedzenia obliczonego na podstawie ich odpowiedniego stażu pracy, a mianowicie:
 - na rzecz BL: kwoty 48 424,65 EUR;
 - na rzecz BM: kwoty 31 552,75 EUR;
 - orzeczenie, że zwolnienie skarżących jest niezgodne z prawem i, w konsekwencji, nakazanie pozwanym zapłaty odszkodowania oszacowanego *ex aequo et bono* na kwotę:
 - 75 000 EUR za szkodę wyrządzoną BM;
 - 90 000 EUR za szkodę wyrządzoną BL;
 - stwierdzenie, że pozwani nie przedstawili dokumentacji prawnej dotyczącej rozwiązania umowy, oraz
 - nakazanie uiszczenia na rzecz skarżących kary pieniężnej w wysokości 100,00 EUR za każdy dzień zwłoki, od dnia wniesienia niniejszej skargi;
 - nakazanie przekazania skarżącym dokumentów dotyczących rozwiązania umowy;
 - nakazanie pozwanym uiszczenia odsetek od wspomnianych kwot, obliczonych według belgijskiej stopy ustawowej;

- co się tyczy pozostałych praw:
 - stwierdzenie, że skarżący powinni być zatrudnieni jako personel tymczasowy przez jednego z trzech pierwszych pozwanych, i orzeczenie, że trzej pierwsi pozwani traktowali skarżących w sposób dyskryminujący, bez obiektywnego uzasadnienia — w odniesieniu do ich wynagrodzenia, uprawnień emerytalnych i związanych z nimi korzyści, a także gwarancji dalszego zatrudnienia;
 - nakazanie trzem pierwszym pozwany zapłaty na rzecz każdego ze skarżących odszkodowania za utratę wynagrodzenia, emerytury, dodatków i korzyści w następstwie wskazanych w niniejszej skardze naruszeń prawa Unii;
 - nakazanie zapłaty na rzecz skarżących odsetek od powyższych kwot;
 - wyznaczenie stronom terminu na określenie wspomnianego odszkodowania przy uwzględnieniu zaszeregowania i stopnia, w ramach których należało odpowiednio zatrudnić skarżących, średniego wzrostu wynagrodzenia, rozwoju ich odpowiednich karier, dodatków, jakie skarżący powinni byli otrzymać na podstawie umów zawartych z personelem tymczasowym, a także porównanie otrzymanych rezultatów z faktycznie pobranym przez skarżących wynagrodzeniem;
- posiłkowo,
 - nakazanie instytucjom zapłaty odszkodowania, ex aequo et bono, na rzecz skarżących z tytułu odpowiedzialności pozaumownej wynikającej z braku poszanowania ich praw podstawowych, w wysokości:
 - 105 000 EUR na rzecz BM;
 - 130 000 EUR na rzecz BL;
 - obciążenie pozwanych kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą w szczególności siedem zarzutów w celu zmiany kwalifikacji ich umów o pracę w instytucjach na umowę o pracę na czas nieokreślony oraz naprawienia szkody wynikającej z decyzji o nieprzedłużeniu ich odpowiednich umów, a także z dokonanego przez instytucje wyboru o zastosowaniu do członków międzynarodowego personelu kontraktowego statusu niezgodnego z ich prawami podstawowymi.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nadużycia prawa, jakiego dopuścili się pozwani, zawierając kolejne umowy na czas określony, a także naruszenia przez tych ostatnich zasady proporcjonalności.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez pozwanych zasady równego traktowania i niedyskryminacji.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez pozwanych prawa skarżących do bycia wysłuchanym.
4. Zarzut czwarty dotyczący niepewności prawnej wywołanej przez pozwanych ze szkodą dla skarżących oraz naruszenia przez pozwanych prawa do dobrej administracji.

5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia przez pozwanych zasady prowadzenia konsultacji z przedstawicielami personelu.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia przez pozwanych Europejskiego kodeksu dobrej praktyki administracyjnej.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia przez pozwanych prawa do swobodnego przepływu pracowników.

Ponadto skarżący podnoszą istnienie dyskryminacji między pracownikami instytucji, a w szczególności, mając na względzie prawa przyznane personelowi tymczasowemu, w zakresie braku zapłaty różnych dodatków, składek na fundusz emerytalny, zwrotów kosztów oraz, potencjalnie, nieuwzględnienia 20-letniego stażu pracy.

Skarga wniesiona w dniu 5 kwietnia 2019 r. — Egger Beschichtungswerk Marienmünster/Komisja

(Sprawa T-206/19)

(2019/C 206/57)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Egger Beschichtungswerk Marienmünster GmbH & Co. KG (Marienmünster-Vörden, Niemcy) (przedstawiciele: F. Wagner i D. Fouquet, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z dnia 28 maja 2018 r. notyfikowanej jako dokument nr C(2018) 3166 (Dz.U. 2019, L 14, s. 1) w odniesieniu do lat 2012 i 2013;
- tytułem ewentualnym, stwierdzenie w odniesieniu do skarżącej nieważności decyzji SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z dnia 28 maja 2018 r. notyfikowanej jako dokument nr C(2018) 3166 (Dz.U. 2019, L 14, s. 1) w odniesieniu do lat 2012 i 2013;
- tytułem w dalszej kolejności ewentualnym, stwierdzenie nieważności decyzji SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z dnia 28 maja 2018 r. notyfikowanej jako dokument nr C(2018) 3166 w zakresie, w jakim nakazuje ona, w odniesieniu do lat 2012 i 2013, odzyskanie ponad 20 % opublikowanych opłat za użytkowanie sieci od dużych odbiorców energii elektrycznej, których roczne zużycie wynosi co najmniej 7000 godzin, odzyskanie ponad 15 % opublikowanych opłat za użytkowanie sieci od dużych odbiorców energii elektrycznej, których roczne zużycie wynosi co najmniej 7500 godzin, oraz odzyskanie ponad 10 % opublikowanych opłat za użytkowanie sieci od dużych odbiorców energii elektrycznej, których roczne zużycie wynosi co najmniej 8000 godzin;